

DECIZIA nr. 125 / 2006

XXX, cu domiciliul fiscal în XXX, înmatriculată la O.R.C. Dolj sub nr. XXX, având codul unic de înregistrare XXX, contestă suma de XXX lei reprezentând obligații fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală nr. XXX, compusă din:

- XXX lei – diferențe taxa pe valoarea adăugată,
- XXX lei – dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată,
- XXX lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,
- XXX lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația fiind înregistrată la D.G.F.P. Dolj sub nr. XXX, îndeplinește condiția de procedură prevăzută de articolul. 177 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2005.

Procedura fiind îndeplinită, s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată, XXX solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere cu nr. XXX, precizând următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală, organele fiscale au constatat că la data de 31.12.2000, societatea a realizat venituri din operațiuni taxabile peste plafonul de 1,5 miliarde lei, plafon prevăzut de art. 9, alin. 4 din Legea nr. 345/2002. De asemenea, s-a constatat că și în anii 2003 și 2004 s-au realizat venituri peste plafoanele de 1,7 miliarde și respectiv 1,9 miliarde lei.

În consecință, organele fiscale au considerat că XXX avea obligația ca, începând cu data de 01.01.2003, să se declare ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată.

În susținere, contestatoarea face trimitere la dispozițiile cap. 1, secțiunea 1, art. 18 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, și prevederile H.G. nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002, în care se menționează că baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită, în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii, din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator, din partea cumpărătorului/beneficiarului, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

De asemenea, se citează art. 152 pct. 1 din Codul Fiscal, în care se prevede că

sunt scutite de T.V.A. persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de 2 miliarde lei.

Coroborând cele două dispoziții anterioare, XXX concluzionează că nu a depășit plafonul legal de venituri realizate din operațiuni taxabile, deoarece din cifra de afaceri trebuia scăzută taxa pe valoarea adăugată aferentă produselor cumpărate.

Referitor la anii 2004 și 2005, în baza principiului neretroactivității legii noi, contestatoarea susține că la data de 01.01.2004 nu trebuia să se declare plătitoare de TVA conform prevederilor Legii nr. 345/2002, deoarece această lege a fost abrogată prin art. 297 din Codul fiscal, iar prin noul act normativ, plafonul s-a stabilit ca fiind de 2 miliarde lei.

II. Prin raportul de inspecție fiscală nr. XXX, s-au constatat următoarele:

XXX a devenit plătitoare de TVA de la înființare, prin opțiune. În baza prevederilor art. 9, alin. 3 din Legea nr. 345/2002, societatea a solicitat scoaterea din evidență ca plătitor de TVA începând cu luna august 2002, solicitare aprobată de organul fiscal. Ulterior, contestatoarea a solicitat luarea în evidență ca plătitor de TVA începând cu luna noiembrie 2005.

S-a constatat că societatea avea obligația de a solicita luarea în evidență ca plătitor de TVA în luna ianuarie 2003, conform prevederilor art. 9, alin. 4 din Legea nr. 345/2002, deoarece la data de 31.12.2002 a realizat venituri peste plafonul de 1,5 miliarde lei.

Se menționează că și în anii 2003 și 2004 societatea a depășit plafonul legal de venituri realizate, în sumă de 1,7 miliarde, și respectiv 2 miliarde, prevăzut la art. 9, alin. 4 din Legea nr. 345/2002.

În consecință, s-a calculat o taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de XXX RON și accesorii în sumă de XXX RON, pentru perioada februarie 2003 - octombrie 2005, adică de la data la care societatea trebuia să devină plătitoare de TVA și până la data la care societatea s-a declarat plătitoare de TVA.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de organul de control, se rețin următoarele:

Se contestă suma de XXX lei, reprezentând:

- XXX lei – diferențe taxa pe valoarea adăugată,
- XXX lei – dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată,

- XXX lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,
- XXX lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Cauza supusă soluționării este dacă XXX avea obligația de a solicita luarea în evidență ca plătitor de TVA în luna ianuarie 2003, în cazul în care la data de 31.12.2002 a realizat o cifră de afaceri peste plafonul de 1,5 miliarde lei.

La art. 9 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, se precizează:

*(3) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activitățile persoanelor impozabile cu **venituri din operațiuni taxabile declarate** sau, după caz, realizate anual, de până la 1,5 miliarde lei inclusiv. În situația realizării unor venituri superioare plafonului de impozitare de 1,5 miliarde lei în cursul unui an fiscal, persoanele impozabile au obligația să solicite înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. După înscrierea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată persoanele impozabile respective nu mai beneficiază de scutire chiar dacă ulterior realizează venituri inferioare plafonului de 1,5 miliarde lei. [...]*

(4) Plafonul de impozitare de 1,5 miliarde lei stabilit la alin. (3) este valabil pentru anul fiscal 2002. De la data de 1 ianuarie până la data de 31 decembrie 2003 plafonul de impozitare se stabilește la suma de 1,7 miliarde lei, iar de la data de 1 ianuarie 2004 și în continuare plafonul de impozitare se stabilește la 2 miliarde lei.

În același sens, la art. 152, alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, intrată în vigoare începând cu data de 01.01.2004, se menționează: *(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 2 miliarde lei, denumit în continuare plafon de scutire [...].*

La art. 9, alin. 1 din O.G. nr. 82/1998 privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe, republicată în 2002, se precizează: *(1) Plătitorii de impozite și taxe se înregistrează ca plătitori de T.V.A., după cum urmează: [...] d) ulterior înregistrării fiscale, prin efectul legii, ca urmare a depășirii plafonului de scutire stabilit de lege, prin depunerea declarației de mențiuni în termen de 15 zile de la data depășirii plafonului [...].*

Prin urmare, condiția stabilită de legiuitor în cazul activităților scutite de taxa pe valoarea adăugată, pentru anul 2002, este ca persoanele impozabile să realizeze venituri din operațiuni taxabile declarate, până la plafonul de 1,5 miliarde lei inclusiv. În cazul depășirii acestui plafon, persoanele impozabile trebuie să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, în termen de 15 zile de la data depășirii plafonului.

Din Situațiile financiare anuale simplificate la 31.12.2002, depuse de

contestatoare la Administrația Finanțelor Publice Craiova sub nr. 13009/18.02.2003, se observă că la pagina 5, formular cod 20 (Contul de profit și pierdere), la rândul 56, coloana 2, **XXX a declarat** că a realizat în anul 2002 venituri în sumă de XXX mii lei.

În consecință, este corectă măsura dispusă de organul fiscal prin care s-a stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de XXX RON și accesorii în sumă de XXX RON, pentru perioada februarie 2003 - octombrie 2005, adică de la data la care societatea trebuia să devină plătitoare de TVA și până la data la care societatea s-a declarat plătitoare de TVA, urmând a se respinge contestația formulată de XXX, ca neîntemeiată.

Referitor la anii 2004, 2005 și invocarea de către contestatoare a principiului neretroactivității legii noi, respectiv a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, nu se pot reține afirmațiile XXX deoarece, după înscrierea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, persoana impozabilă nu mai beneficiază de scutire chiar dacă ulterior realizează venituri inferioare plafonului legal.

În ceea ce privește accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv suma de XXX lei reprezentând majorări de întârziere, suma de XXX lei reprezentând dobânzi, și suma de XXX lei reprezentând penalități de întârziere, contestatoarea consideră că acestea nu sunt datorate întrucât sunt aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată pe care o consideră nedatorată.

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument referitor la cuantumul majorărilor de întârziere, dobânzilor și penalităților de întârziere, la baza de calcul a acestora, la numărul de zile de întârziere și cota aplicată, precum și faptul că stabilirea de majorări, dobânzi și penalități este o măsură accesorie în raport cu debitul, potrivit principiului de drept „accesoriul urmează principalul”, deoarece a fost respinsă contestația pentru sumele reprezentând taxă pe valoarea adăugată, urmează a se respinge contestația și pentru accesoriile calculate.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 186 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

respingerea contestației formulate de XXX ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Dolj în termen de 6 luni de la data comunicării.